

A Debreceni Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság a Debrecenben, 2019. június 20. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t:

A kiskorú veszélyeztetésének büntette miatt I. r. vádlott és társa ellen indított büntetőügyben a Nyíregyházi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2019. február 12. napján kihirdetett 1.Bf.665/2018/4. számú ítéletét helybenhagyja.

A harmadfokú eljárásban felmerült 8.917,- (nyolcezer-kilencszáztizenhét) Ft bünyügyi költséget az állam viseli.

A II. r. vádlott lakcíme: ... szám.

I n d o k o l á s

Az első fokon eljáró bíróság az I. r. és a II. r. vádlottakat bűnösnek találta 1-1 rb. kiskorú veszélyeztetésének büntetéseben [Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 208. § (1) bekezdés] és a fellebbezéssel érintett II. r. vádlottat, mint visszaesőt 1 év 8 hónap szabadságvesztés és 2 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben állapította meg és rögzítette, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsájtható. Szülői felügyeleti jogát kk. ... vonatkozásában megszüntette. Kötelezte az eljárás során rá eső bünyügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság ítélete az I. r. vádlott vonatkozásában 2018. szeptember hó 6. napján jogerőre emelkedett, így a felülbírálat e vádlottat nem érinti.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a vádlott és védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés és az ítélet egyéb rendelkezései ellen is fellebbezést jelentettek be.

Az ügyész az ítéletet tudomásul vette.

A másodfokon eljáró törvényszék az elsőfokú bíróság megváltoztatta a II. r. vádlottal szemben akként, hogy az ellene kiskorú veszélyeztetésének büntette miatt emelt vád alól bűncselekmény hiányában felmentette. Mellőzte e vádlott szülői felügyeleti jogának megszüntetését kk. ... tekintetében és mellőzte a bünyügyi költség megfizetésére történő kötelezését is. Egyben megállapította, hogy az elsőfokú eljárás során felmerült II. r. vádlottat terhelő bünyügyi költséget az állam viseli.

A másodfokú bíróság ítélete ellen az ügyész fellebbezést jelentett be II. r. vádlott terhére bűnösségének megállapítása, vele szemben szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazása, továbbá szülői felügyeleti jogának megszüntetése és a bünyügyi költség megfizetésére kötelezése végett.

A másodfokú bíróság ítéletét II. r. vádlott és védője tudomásul vették.

A másodfokú bíróság a bűnösnek kimondott vádlottat a terhére rótt bűncselekmény vádja alól felmentette, ezáltal a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 615. § (2) bekezdés b) pontjának I. fordulata alapján megnyílt a harmadfokú eljárás lehetősége tekintettel arra, hogy a Be. 615. § (3) bekezdés a) pontjában foglaltakkal együtt a törvényi feltételek fennállnak.

A harmadfokú bíróság a felülbírálat során a Be. 618. § (1) bekezdés a) pontjának aa) alpontja értelmében a másodfokú bíróságnak a fellebbezéssel sérelmezett döntését és a Be. 618. § (1) bekezdés b) pontjára tekintettel az első- és másodfokú bíróság eljárását arra tekintet nélkül bírálja felül, hogy ki, milyen okból fellebbezett. Továbbá a 618. § (2) bekezdése értelmében hivatalból dönt az egyszerűsített felülvizsgálatra vonatkozó kérdésekben, valamint a szülői felügyeleti jogra vonatkozó rendelkezésekről is.

A fellebbviteli főügyészség átiratában a másodfokú bíróság által alapul vett a II. r. vádlott tekintetében értékelt tényállást túlnyomórészt megalapozottnak és harmadfokon irányadónak ítélte azzal, hogy álláspontja szerint az első- és a másodfokú bíróság egyaránt a perrendi szabályok betartásával járt el, azonban úgy ítélte meg, hogy a másodfokú bíróságnak az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztató és a II. r. vádlottat a terhére rótt bűncselekmény vádja alól bűncselekmény hiányában felmentő rendelkezése jogszabály téves alkalmazásával született. Anélkül, hogy a történeti tényállási elemek körében az első fokon megállapítottakat lényegesen megváltoztatta volna, a Be. 592. § (2) bekezdés c) és d) pontjaiban írt okokra hivatkozással történő tényálláskiegészítésként, valójában azonban jogi tényként utalt a következőkre:

A II. r. vádlott terhére róható cselekvősegekről, annak ellenére, hogy továbbra is súlyos kötelességsszegésnek tekinthetők kk. ... sértett gondozása tekintetében, valójában nem nyert bizonyítást, hogy a kiskorú sértett testi, értelmi, érzelmi fejlődését veszélyeztették. A másodfokú bíróság ebben a körben, amely lényegét tekintve a felmentő rendelkezéséhez fűzött jogi indokolás része, kiemeli, hogy a II. r. vádlott 2013. április 26. napjáig jogerős szabadságvesztés büntetését töltötte, 2014. decemberétől kezdve viszont azért sem gondoskodhatott a kiskorú gyermekéről, mivel vele az édesanyja a közös háztartásból más településre költözött. Utalt arra, hogy a kiskorú gyermek gondozási kötelezettsége tekintetében felmerült súlyos kötelezettségszegést a másodfokú bíróság ugyan megállapította, ennek azonban a kiskorú gyermekre gyakorolt negatív hatását nem látta és e körben a szakértői vélemények kiegészítését sem tartotta szükségesnek azzal indokolva, hogy az ügyész nem indítványozta. A fellebbviteli főügyészség átiratában hivatkozott a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló törvény rendelkezéseire, az alaptörvényhez fűzött indoklásra, a védőnői kapcsolattartásra, melyekből álláspontja szerint az a következtetés vonható le, hogy a vádlott terhére rótt bűncselekmény miatt a bűnösség megállapítására és a büntetés kiszabására a téves jogkövetkeztetés helyesbítésével és a helyes jogkövetkeztetés alkalmazásával lehetőség nyílik. Indítványozta a vádlott bűnösségének a Btk. 208. § (1) bekezdésében meghatározott kiskorú veszélyeztetés büntetében történő bűnösség megállapítását, vele szemben börtönbüntetés kiszabását és mellékbüntetésül közügyektől eltiltás alkalmazását, ezen túl annak megállapítását, hogy feltételes szabadságra nem bocsátható, továbbá szülői felügyeleti jogának megszüntetését kk. ... tekintetében és az eljárás során felmerült bűnügyi költség viselésére történő kötelezést.

A nyilvános ülésen a fellebbviteli főügyészség jelenlévő képviselője az átiratában foglaltakat változatlan tartalommal fenntartotta.

A védő a másodfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását indítványozta.

Az ítéletábra a felülbírálat során megállapította, hogy az első és másodfokú bíróságok a perrendi szabályok javarészbeni betartásával jártak el, azonban a Nyíregyházi Törvényszék ítéletéből megállapíthatóan döntését tanácsülésen hozta meg. Az ítélet indokolásából azonban az erre vonatkozó jogszabályi hivatkozás teljes egészében hiányzik, amelyet az ítéletábra relatív eljárási szabálysértésként értékelt tekintettel arra, hogy a bíróság döntése végső soron a II. r. vádlott javára szölt. Az iratokból megállapíthatóan a másodfokú bíróság a Be. 621. § (2) bekezdése alapján döntött a tanácsülésen történő elbírálásról, azonban a harmadfokú eljárásban a Be. 617. §-a alapján a másodfokú bírósági eljárásra vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni. A Be. 598. § (4) bekezdése kimondja, hogy a tanács elnöke az ügyészséget, a vádlottat, a védőt és a fellebbezőt értesíti a tanácsülés kitűzéséről, a tanácsülés időpontjáról és tájékoztatja arról, hogy 8 napon belül a más által bejelentett fellebbezésre, indítványra vagy nyilatkozatra észrevételt tehetnek. Az iratokból megállapíthatóan az értesítés a tanácsülés kitűzéséről az érintetteknek kiadásra került, azonban ebből nem állapítható meg, hogy ehhez csatolásra került-e a Be. 598. § (4) bekezdésében foglalt tájékoztatás is. A törvényszék az ítéletében az eljárására vonatkozó e jogszabályi hivatkozásokat elmulasztotta feltüntetni, azonban megállapíthatóan ez a határozatát érdemben nem befolyásolta.

Az ítéletábra úgy ítélte meg, hogy a törvényszék helytállóan hivatkozott a Be. 592. § (2) bekezdés c) és d) pontjában írt okokból fennálló az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megalapozatlanságára, a tényállás részbeni iratellenességre, és helytelen ténybeli következtetésére. E körben a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontjában biztosított jogkörében eljárva törvényesen helyesbítette az iratok és ténybeli következtetés alapján a tényállást, illetőleg kiegészítette azt. A másodfokon eljáró bíróság igen részletes jogi indokát adta annak, hogy kiegészítve az elsőfokú bíróság ítéletének jogi indoklását, hogy a vádlott büntetőjogi felelőssége jelen ügyben miért nem állapítható meg.

Csupán utal az ítéletábra arra, hogy végül is a szakértői véleményekből az egyértelműen nem állapítható meg, hogy a gyermek kivizsgálásának az elmaradása, a testi-értelmi fejlődésének a hátramaradottsága pontosan mikortól kezdődött, hiszen maga az elsőfokú bíróság is rögzíti, hogy a gyermek 2015. július 28. napjától nevelésbe vételre került, de 2015. szeptemberében, sőt 2016. áprilisában is elvégzett igazságügyi szakértői vizsgálat azt állapította meg, hogy továbbra sem volt szobatiszta, az erre való nevelést nehezen fogadta el, és továbbra is sajátos nevelési igényű különleges bánásmódra, rehabilitációs foglalkoztatásra jogosult, amelyből is arra lehet következtetni, hogy kétséget kizáró módon nem vonható következtetés arra, hogy a vádlott súlyos kötelességszegő magatartása veszélyeztett kk. ... testi, értelmi, érzelmi fejlődését.

Mindezek alapján az ítéletábra a Nyíregyházi Törvényszék érveit osztotta, és az általa hozott ítéletet a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta. A felmentés folytán a harmadfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget a Be. 576. § (1) bekezdése alapján az állam viseli.

Az ítéletábra rögzítette II. r. vádlott megváltozott lakcímét is.

A Be. 605. § (4) bekezdése alapján a határozat indokolása a helybenhagyás indokait röviden tartalmazza.

Debrecen, 2019. június 20.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Szabóné dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk. előadó bíró, Dr. Nagy Éva sk. bíró

Záradék: A Nyíregyházi Törvényszék 1.Bf.665/2018/4. számú ítélete a harmadfokú bíróság jelen végzésével 2019. június 20. napján jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2019. június 20.

. Balla Lajos sk.  
a tanács elnöke